

Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till antagande av §§ 16 och 34 i lagen angående prästerskapets i de evangelisk-lutherska församlingarna boställen,
given den 4 augusti 1922.

I sin framställning till Landstinget med förslag till antagande av lagen angående inlösen av torp och backstuguområden, underlydande prästerskapets och klockarenes i evangelisk-lutherska och grekisk-katolska församlingar boställen har Landskapsnämnden påpekat, att lagstiftningen om nämnda boställen i allmänhet icke faller under Landstingets kompetens, men att lagar angående kolonisation icke bliva gällande i landskapet innan de av Landstinget antagits. I enlighet härmed måste ovanberörda lag angående prästerskapets i de evangelisk lutherska församlingarna boställen anses hava omedelbart trätt i kraft härstädes. Ett undantag utgöra dock stadgandena i §§ 16 och 34 i sagda lag, vilka hava avseende å kolonisering av boställen. Dessa två paragrafer gälla därför icke i landskapet.

Beträffande frågan huruvida det vore skäl, att omförmälda paragrafer av Landstinget antoges, anser Landskapsnämnden, att stadgandet i 16 § synes medgiva Statsrådet möjlighet att mot församlingens vilja främtaga densamma jord för kommunala behov eller i koloniseringssyfte, varvid priset i sista hand fastställes av statsrådet. Införande av en dylik rättsprincip i vår lagstiftning är emellertid en mycket be-
tänklilig sak, och stridande mot urgamla rättsuppfattning beträffande

äganderättens helgd. Landskapsnämnden finner stadgandet så mycket mindre kunna förordas, som kommunens jordbehov, i flere fall kan genom expropriation tillgodoses, enligt vad därom är föreskrivet. Övriga bestämmelser i paragraferna kunna däremot av Landskapsnämnden omfattas, utan att sådan ändring borde vidtagas, som betingas av att fastställandet av kolonisationsplan skulle ankomma å Landskapsnämnden.

Emot formuleringen av 4 § har Landskapsnämnden intet att anmärka, helst Nämnden tillstyrkt antagandet av lagen om inlösen av torp och backstuguområden, underlydande bl.a. omförmälda boställen.

Med avseende å de synpunkter ovan framhållits, får Landskapsnämnden föreslå, att Landstinget ville godkänna följande förslag till

L a n d s k a p s l a g

om antagande av 16 och 34 §§ i lagen angående prästerskapets i de evangelisk-lutherksa församlingarna boställen, given den 4 augusti 1922

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting antagit att gälla i landskapet Åland 34 § i lagen angående prästerskapets i de evangelisk-lutherska församlingarna boställen, given den 4 augusti 1922, ävensom 16 § i sagda lag, dock i följande lydelse:

Ter sig försäljning av jord- eller vattenområde eller annat inkomstbringande föremål med avseende å dess avkastning fördelaktig, uppgöre boställsnämnden däröver plan och överlämna den till kyrkostämman eller förstärkta kyrkofullmäktiges behandling. Godkännes därvid försäljningen, skall planen, efter det domkapitlet fått tillfälle att därom avgiva utlåtande, underställas landskapsnämndens fastställelse.

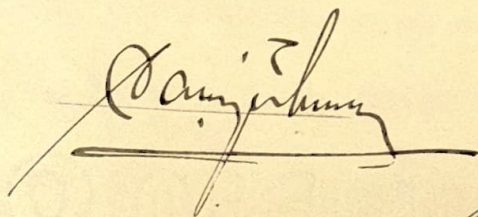

Ej må dock ^{det} av kyrkostämman eller förstärkta kyrkofullmäktige godkända priset ändras.

Försäljningspriset, så ock de medel, vilka vid inlösen av torp och backstugulägenheter inflyta, ävensom de fonder, som genom expropriation eller annorledes genom föryttring av förmåner bildats, skola överföras till församlingskassans kapital.

Mariehamn, den 13 oktober 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

Leonard Nordling